

by o to místo měla přijít. „Alexi, potřebuji znát pravdu. Proč jsem tu práci dostala já? Proč ještě nemám žádné pokyny k práci a proč od vás dostávám dary?“ Doufala, že jí to Alex vysvětlí.

Alex znovu mlčel, smutně se jí podíval do očí a vzápětí sklopil hlavu. Vytáhl z kapsy telefon a chvíli si v něm jen tak listoval. Po chvíli se na Kessy podíval a řekl: „Jsem moc rád, že jsem s vámi mohl strávit tento večer, ale budu vás muset opustit. Mám důležitou schůzi, kterou nemohu odmítnout. Enzo už na vás čeká před vchodem, aby vás odvezl domů.“ Vložil mobil zpět do kapsy, vstal ze židle a odkráčel, ani se na Kessy nepodíval.

Zůstala sedět jako omráčená. Co to vše mělo znamenat? Vůbec tomu nerozuměla. Proč se vyhýbal otázkám, které mu kladla?

Nechtěla už na nic z toho myslet, byla tak unavená z toho věčného nevědomí a podivných věcí, které se jí děly. Vyšla ven z budovy, kde na ni čekal Enzo, bez jakéhokoliv pozdravu a úsměvu nasedla do vozu a přemýšlela, co je ten Alex zač, co před ní skrývá.

Kapitola druhá

Alex seděl ve svém luxusním autě a přemýšlel.

Bál se, jestli neudělal chybu, když se s ní setkal. Tak moc ji chtěl poznat, ale byla to pro něj spíše bolest než potěšení.

Palcem přejížděl přes svůj prsten, ten prsten, který mu vše tak moc připomínal. Zaparkoval auto u chodníku a vystoupil. Na malý okamžik se zamyslel, rozhlédl se kolem sebe, tma byla tak hustá, že nebylo vidět ani na krok, jen měsíc se odrážel na hladině jezera.

Alex světlo nepotřeboval, znal to tu tak dobře, že věděl, kam má jít. Prošel kolem jezera až k zahradní bráně, musel se do ní opřít vší silou, byla zrezivělá a několik let neotvíraná.

Vešel do zarostlé zahrady. Chodník, který kdysi lemovaly nádherné květiny, byl zarostlý hustým mechem. Alex si povzdechl. Velké neobydlené panství se před ním tyčilo a vyvolávalo v něm pocit strachu. Dubové dveře obklopovala pavučina, kterou rukou smetl na zem, aby mohl starý rezavý klíč vložit do zámku.

Šlo to velmi těžce, konečně zámek povolil a Alex vešel dovnitř. Všude byla cítit zatuchlina a vlhko. Porozhlédl se po velké hale, oči doširoka otevřel.

Vytáhl z kapsy telefon, aby si světýlkem svítil na cestu. V duchu zalitoval, že sem šel. Mohl si v klidu užít večeri a přitom se dívat na její tvář. Světýlkem namířil na podlahu, před jeho nohama ležela svíčka. Alex ji zvedl a zapalovačem, který našel v kapse, zapálil knot. Chvíli jen tak koukal do plamínku a veškeré vzpomínky na tento dům se mu vracely.